
Sən Allah, bir dayan, danışma görək,
Quş kimi çırpinır sinəmdə ürək.

Bu nədir? Gözündən yazıqlıq yağır,
Ta süzmə gəl, məni hey fağır-fağır.

Heç narahat olma taleyim haqda,
Ucalıq gözləyir məni qabaqda.

Moskvada ədəbiyyat kursları...
Məndə idi coxlarının gözü də.
Əridirdim aradakı buzları?
Kuznetsovdan dərs alırdım özü də.

İradından duruxsam da, qəşsam da,
Tuş golməzdim qəzəbinə, hirsinə...
Çoxlarının dərslərindən qəşsam da,
Gecikməzdim Kuznetsovun dərsinə.

“İncil” qədər xoşlayardı “Quran”!/
Gün doğmuşdur urusların baxtına;
Allah taala sonalayıb,
Yurani -

Çıxarmışdı poeziya taxtına.

Bircə dəfə buraxmasa yaxına,
O gün onu pisləyərdi gözəllər.
Neyləsinlər? Şairlərin şahına
Kəniz olmaq istəyərdi gözəllər.

Mən özüm də az qatmadım başını;
Ürəyindən qayğılarım asıldı...
Düşmənləri qıçırdanda dişini,
“Nizaminin kölgəsi”nə qııldı.

Əridirdik aradakı buzları,
Taniyırkıq yaxşını da, pisi də...
Yadımdadı ədəbiyyat kursları,
Yadımdadı Kuznetsovun dərsi də.

Qorxuludur dərə, dik! -

Hamı çatıb qaşını.

İstisuya gedirik;

Usuf sürür maşını.

Aşan kimi yoxuşu

Enişi də enirik...

Qada-bala sovuşur,

Qırışırıq, dinirik.

Yox! Tərpənmir dili də,

Qaralayıb qarşımı.

Gəl ki, Usuf hələ də

Susub, sürür maşını.

Yaralayıb yulğunu,

Əzişdirib yovşanı -

Qorxuduruq qırğını,

Hürküdürük dovşanı.

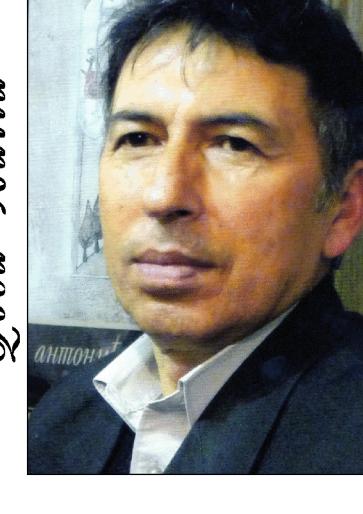
Döyükürəm: “Dağa bax!?”

Bozarıbdı bənizi.”

Kimsə dedi: “Sağa bax;

Gur odlayıb dənizi...”

Qoca Xəlid

Kimin nəyə meyli var,
Onnan qatır başını.
... Yol gedirik xeyli var;
Usuf sürür maşını!

Sapsarıdı cığır, iz;
Xəzəl yağır başıma.
Gözləməzdim, belə tez,
Payız çıxar qarşımı...

Oyanıbdı necə də

Həm həsrətim, həm qəmim.

Ta gündüz də, gecə də
Küləklərdi həmdəmim.

Yan-yörəmdə dolanıb
Haray-həşir qoparır.
Xəyalımı elə hey -
Uzaqlara aparır.

Yapışaraq qolumdan
Piçıldayı: "Gəl, gedək!"
Çıxdacaq yolumdan
Deyəsən, məni külək...

Yox! Küləyə qoşulmaq
Yaraşarmı yaşıma?
Onuz da hara getsəm,
Payız çıxar qarşımı.

Çatan kimi dərədəki çaylağa
Bir də gördüm kefim-yadım durulur.
... O sərt cığır göy meşəli yaylağa,
Bu çəp cığır Daşbulağ埋 burulur.

Kim deyir ki, qaya kardır, dərə key...
Kim deyir ki, mənim mahnim oxunub?!
Gelişimə qucaq açan Tərəkey
Mürgülüyən hissərimə toxunub.

Göz oxşayır min çeşidli hər boyा.
Dağdan enib, geniş düzə çıxıram;
Duyduğumu ürək adlı torbaya,
Gördüyümü yaddaşima yazıram.

Unutmuşam bütün ağrı-acını;
Nə olsun ki, girən yoxdu qoluma...
Külək özü sığallayıb saçımı,
Günəş özü nur çiləyir yoluma...